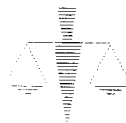

Adviescommissie voor bezwaarschriften

Kamer I

De Commissie is onafhankelijk.
Zij adviseert het gemeentebestuur
van Delft over ingediende
bezwaarschriften.

Postadres:
Postbus 78
2600 ME Delft

Telefoon (015) 260 24 09
(015) 219 78 23
(015) 219 72 52
Fax (015) 219 73 23
e-mail: kamer1@delft.nl

Retouradres: Postbus 78, 2600 ME Delft

Raadsgriffie
T.a.v. mevrouw Y.A. van Delft
Torenhove

Datum
22-11-2005
Oms kenmerk
105-432/435/
450/451
Bijlagen
1

Onderwerp
Advies inzake bezwaarschriften tegen uitbreiding gereguleerd
parkeren gebied F

Geachte mevrouw Van Delft,

Bijgaand ontvangt u het advies van Kamer I in de hierboven vermelde zaak.

Een kopie van het advies is per gelijke post verzonden aan de betreffende reclamant.

Een kopie van het besluit dat u gaat nemen zie ik graag tegemoet.

Hoogachtend,
Adviescommissie voor bezwaarschriften, Kamer I,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'B. Bell', is written over a horizontal line.

secretaris

Adviescommissie voor bezwaarschriften

De Commissie is onafhankelijk.
Zij adviseert het gemeentebestuur
van Delft over ingediende
bezwaarschriften.

Postadres:
Postbus 78
2600 ME Delft

Behandeld door:
S.M. Gena
tel (015) 219 78 23
fax (015) 219 73 23

Advies van de Adviescommissie voor bezwaarschriften, Kamer I

Adviesnummers: I05-432/I05-435/I05-450/I05-451

Delft, 22 NOV. 2005

Aan burgemeester en wethouders van Delft

Bezwaarschrift van: I. G.A.M. Schreurs
Gedateerd: 14 juli 2005
Ontvangen op: 18 juli 2005
Besluit van: burgemeester en wethouders van Delft
Datum besluit: 27 juni 2005
Datum bekendmaking besluit: 3 juli 2005

Bezwaarschrift van: II. J. Kaaijk
Gedateerd: 19 juli 2005
Ontvangen op: 20 juli 2005
Besluit van: burgemeester en wethouders van Delft
Datum besluit: 27 juni 2005
Datum bekendmaking besluit: 3 juli 2005

Bezwaarschriften van: III. P. van den Brink-Rijken
Gedateerd: 1 augustus 2005
Ontvangen op: 8 augustus 2005
Besluiten van:
- burgemeester en wethouders van Delft d.d. 27 juni 2005,
bekendgemaakt op 3 juli 2005
- gemeenteraad van Delft d.d. 2 juni 2005
- gemeenteraad van Delft d.d. 30 juni 2005

Onderwerp: uitbreiding gereguleerd parkeren gebied F

Bijlagen: (1) verslag hoorzitting
(2) relevante wettelijke bepalingen

1. De aanleiding tot het bezwaarschrift

Op 2 juni 2005 heeft de gemeenteraad van Delft (hierna: de raad) de uitbreiding van het regime van gereguleerd parkeren in gebied F bekrachtigd (stuk 83-559316).

Om dit raadsbesluit uit te voeren is op 27 juni 2005 verkeersbesluit nummer 597077 genomen door burgemeester en wethouders (hierna: verweerder). Hierbij is een zonaal parkeerverbod ingesteld op de wegen Bauxietpad, Diamantpad, Antracietplaats, Mijnbouwstraat tot en met huisnummer 25 oneven en tot en met huisnummer 106 even, Mijnbouwplein met uitzondering van huisnummer 11, Maerten Trompstraat vanaf Mijnbouwstraat tot en met huisnummer 16 even en tot en met huisnummer 23 oneven en op de Piet Heinstraat.

Dit besluit is bekend gemaakt in de Stadskrant van 3 juli 2005 en in werking getreden op 4 juli 2005.

Op 30 juni 2005 heeft de raad (stuk 107-575789) als gevolg van het op 2 juni 2005 genomen raadsbesluit de wijziging van bijlage I van de parkeerverordening vastgesteld. Dit raadsbesluit is bekendgemaakt in de Stadskrant van 10 juli 2005.

Tegen het verkeersbesluit van 27 juni 2005 hebben de heer G.A.M. Schreurs, mevrouw J. Kaaijk en mevrouw P. van den Brink-Rijken (hierna: reclamanten) bij afzonderlijke brieven van respectievelijk 14 juli 2005, 19 juli 2005 en 1 augustus 2005 bezwaar gemaakt.

Tegen de besluiten van de raad van 2 juni 2005 en 30 juni 2005 heeft mevrouw P. Van den Brink-Rijken (hierna: reclamante Van den Brink-Rijken) bij brief van 1 augustus 2005 een bezwaarschrift ingediend.

2. Inhoud van de bezwaarschriften

Reclamanten hebben, in het kort weergegeven, tegen het *verkeersbesluit* van 27 juni 2005 de volgende bezwaren geuit:

	Bezwaar van
a. Uit het verkeersbesluit blijkt geen afweging tussen de beoogde belangen van de verkeersmaatregel en de belangen van de bewoners van het aan het gereguleerde parkeergebied grenzende gebied.	Schreurs, Kaaijk vd. Brink-Rijken
b. Het parkeerverbod veroorzaakt een olievlekwerking door verschuiving van parkeerproblemen naar de aan de gereguleerde parkeergebieden grenzende gebieden.	Schreurs Kaaijk vd. Brink-Rijken
c. Het verkeersbesluit lost de parkeerproblematiek in de wijk niet op maar schuift deze naar aangrenzende straten door (olievlekwerking), waardoor een onaanvaardbare verhoging van de parkeerdruk ontstaat.	
d. De gemeente gaat olievlekwerking niet tegen waardoor in alle schilgebieden een toename van parkeerdruk wordt gecreëerd. De bewoners van de schilgebieden worden gedwongen in te stemmen met invoering van gereguleerd parkeren.	vd. Brink-Rijken
e. Bewoners van de aan de binnenstad grenzende schillen zijn de dupe van het beleid voor de autoluwe binnenstad, dat is onrechtvaardig.	vd. Brink-Rijken
f. Een harde 'zwart-wit-grens' tussen vergunningengebied en niet-vergunningengebied leidt tot olievlekwerking. Hiervoor zijn creatieve oplossingen voorgesteld maar de gemeente heeft alle medewerking daaraan onthouden.	Schreurs
g. Het in het verkeersbesluit genoemde argument dat het regime van gereguleerd parkeren foutparkeren ontmoedigt en dat daardoor overzichtelijkheid en veiligheid wordt verhoogd klopt niet. De ingestelde maatregel heeft juist een tegenovergesteld effect en leidt door de olievlekwerking tot een hogere parkeerdruk en minder overzichtelijkheid en veiligheid in de aan het gereguleerde parkeergebied grenzende gebieden.	Schreurs Kaaijk vd. Brink-Rijken
h. Bruikbaarheid, kwaliteit en karakter van de leefomgeving door het weren van sluipverkeer worden door deze maatregel juist niet gewaarborgd, in tegenwoordige: deze maatregel zal leiden tot meer parkeerplaatszoekers in de aan het gereguleerde parkeergebied grenzende gebieden.	Schreurs
i. Van verweerder mag worden verwacht dat er een oplossing voor de verkeersproblematiek in de hele wijk wordt gegeven en niet voor enkele straten in de wijk.	Kaaijk
j. Het in de wet gehanteerde 'evenredigheidsprincipe' is niet op de juiste manier toegepast waardoor bewoners van de schillen ten onrechte worden belast met parkeerkosten tegen een kostendekkend tarief.	vd. Brink-Rijken
k. Verweerder loopt op ontwikkelingen niet vooruit maar schuift parkeerproblemen op naar de toekomst. Er zou moeten worden overgegaan tot fiscalisering van wijken of gebieden en niet meer vast moeten worden gehouden aan het fiscaliseren van (halve) straten, dat wil zeggen tot een integrale aanpak, die door het hele gebied kan worden gedragen.	vd. Brink-Rijken
l. De in de overweging van het verkeersbesluit genoemde enquête was onzorgvuldig, de uitkomsten waren niet eenduidig. Over voorbereiding, uitvoering en uitwerking van de enquête is niet overlegd met leden van de werkgroep.	Schreurs vd. Brink-Rijken
m. Leden van de werkgroep hadden de indruk dat bewoners over onvoldoende informatie beschikten om een goede lange-termijn-beslissing te nemen en adviseerden daarom de besluitvorming op te schorten en de mogelijkheid van tariefdifferentiatie en een 'light-vergunning' verder te bestuderen. Deze adviezen zijn niet opgevolgd.	Schreurs vd. Brink-Rijken

	Bezwaar van
n. Bewoners van de Piet Heinstraat en de Maerten Trompstraat konden nog op het laatste moment – namelijk na de commissievergadering en afwijkend van het voorstel op basis van de uitslag van de enquête – bereiken dat deze straten werden toegevoegd aan het gebied waarin het regime van gereguleerd parkeren wordt toegepast.	Schreurs Kaaijk vd. Brink- Rijken
- De olievlekwerking werkt daardoor zelfs in één straat.	vd. Brink- Rijken
- Verweerder valt in dezen opportunisme te verwijten.	
o. De veiligheid op de weg en de bescherming van weggebruikers zal in mijn woonomgeving afnemen, waardoor de realisatie van door de gemeente beoogde doelstellingen wordt ondermijnd.	Schreurs Kaaijk
p. Het is onacceptabel en strijdig met het karakter van een openbare weg dat bewoners ook moeten betalen voor hun parkerende bezoekers.	vd. Brink- Rijken
q. Verweerder kan zich niet beroepen op het overleg dat heeft plaatsgevonden met een werkgroep omdat de werkgroep enkel kon functioneren als klankbordgroep: de leden van de werkgroep waren bewoners, die op persoonlijke titel medewerking verleenden en niet als vertegenwoordiger van andere bewoners.	vd. Brink- Rijken
r. Verweerder beroept zich ten onrechte erop dat de bewoners steeds goed zijn voorgelicht, omdat de voorlichting van de bewoners die niet in de werkgroep zaten onvoldoende en niet objectief was, bij voorbeeld met betrekking tot kostenconsequenties op langere termijn.	vd. Brink- Rijken

Reclamante Van den Brink-Rijken heeft in het bezwaar gericht tegen de *raadsbesluiten* van 2 juni 2005 en 30 juni 2005 dezelfde argumenten geuit als tegen het verkeersbesluit, beknopt samengevat.

3. Inhoud van het verweerschrift

Door verweerder is een verweerschrift met bijlagen ingediend. De inhoud daarvan komt op het volgende neer.

Algemeen

Uit de in het hoofdstuk 'het proces' en bijlage 5 verstrekte informatie blijkt dat het uiteindelijk door de raad vastgestelde beleid in samenwerking met in gebied F en de daaraan grenzende gebieden gehuisveste bewoners is ontwikkeld. De uitkomsten van de in 2004 en 2005 uitgevoerde onderzoeken waren de grondslag voor de mate van uitbreiding.

Alle reclamanten zijn woonachtig in straten, die nu (nog) niet onder het regime van gereguleerd parkeren vallen. Ook reclamanten waren uitgenodigd tot deelname aan de bewonerswerkgroep en konden reageren op de begin 2005 uitgevoerde enquête. Kortom, zij waren in staat actief invloed te hebben op de ontwikkeling van het uiteindelijk door de raad vastgestelde beleid dat - zoals eerder toegelicht - tot stand is gekomen na grondig verricht onderzoek en in samenwerking met belanghebbende bewoners.

Verweerder merkt nogmaals op dat drie bezwaarschriften zijn gericht tegen het verkeersbesluit dat beschouwd wordt als uitvoering van door de raad vastgesteld beleid. Verweerder beschouwt het treffen van een verkeersmaatregel – zoals het instellen van een parkeerverbod - als een normale maatschappelijke ontwikkeling waarmee een ieder kan worden geconfronteerd en waarvan de nadelige gevolgen in beginsel voor rekening van betrokkenen behoren te blijven. Het algemene belang (het weren van sluipverkeer, het verzekeren van de veiligheid op de weg en de bescherming van weggebruikers en passagiers aangezien de parkeermogelijkheden in het betrokken gebied beperkt zijn en na invoering van gereguleerd parkeren alleen in de vakken mag worden geparkeerd wat de overzichtelijkheid van de wegen ten goede komt) prevaleert.

Inhoudelijk naar aanleiding van de bezwaren

De door verweerder aan de raad voorgestelde uitbreiding van het gereguleerd parkeergebied F – bekrachtigd door de raad op 2 juni 2005 - was niet het meest ideale voorstel. Het uitbreidingsgebied kwam voort uit de uitgevoerde draagvlakmeting (enquête) en de kennis van en de ontwikkelingen in gebied F. Verweerder heeft bij het voorgestelde uitbreidingsgebied ook rekening gehouden met de ervaring, die is opgedaan bij uitbreiding van andere gereguleerde gebieden: zowel het invoeren van gereguleerd parkeren daar waar er geen draagvlak voor bestaat alsook het niet-invoeren van gereguleerd parkeren daar waar de vraag naar regulering wél bestaat is politiek niet haalbaar gebleken.

Bij het verdere verweer wordt de volgorde aangehouden van de hierboven beknopt weergegeven bezwaren:

Ad a. - j.

Met betrekking tot 'olievlekwerking'

Samengevat zijn de bij ad a. tot en met ad j. beknopt weergegeven bezwaren met name gericht tegen de gevolgen, die de uitbreiding van gebied F voor de directe woonomgeving van reclamanten betekent. Verweerder gaat hierop als volgt in:

Alle reclamanten wonen niet in het gebied dat onder het regime van gereguleerd parkeren valt, maar in aan dit gebied grenzende straten. Gereguleerd parkeren wordt ingevoerd in een wijk om 'vreemdparkeerders' (dat zijn parkeerders met een bestemming buiten de wijk) te weren. Het is bekend dat invoering van gereguleerd parkeren in één gebied tot gevolg kan hebben dat parkeerders met een bestemming buiten de wijk uitwijken naar gebieden waar het nog mogelijk is vrij te parkeren. Dat betekent dat de parkeerdruk in straten die direct grenzen aan gereguleerde gebieden *kan* toenemen. Dit verschijnsel wordt 'olievlekwerking' of 'uitlekeffect' genoemd en neemt af naarmate de afstand van de 'vrije' parkeerplaatsen tot de bestemming van de parkeerders toeneemt; een natuurlijke of infrastructurele barrière kan hierbij ook een rol spelen.

Het is naar de mening van verweerder zeker niet vanzelfsprekend dat de olievlékwerking aanhoudt. In andere gebieden is gebleken dat het 'uitlekeffect' op den duur aanzienlijk minder wordt. Feitelijk is gebied F het enige gebied in Delft dat nog last heeft van de olievlékwerking, omdat de begrenzing van andere gereguleerde gebieden meer logisch is. Dat is ook de reden dat de raad in juni 2005 heeft besloten nog in 2005 – in overleg met belanghebbende bewoners – na te gaan om ook voor gebied F tot een meer logische gebiedsafbakening kan worden gekomen.

Ad k.

Integrale aanpak en toekomstige ontwikkelingen

Naar aanleiding van de met bewoners van gebied F en met bewoners van de daaraan grenzende gebieden gevoerde discussies heeft de raad op 2 juni 2005 ook besloten nog vóór het einde van 2005 een overleg te voeren met belanghebbenden en belangstellenden om te bezien of er nu wel draagvlak is voor een meer logische gebiedsafbakening (zie bijlage 1). Dit overleg met leden van de bestaande werkgroep is op 26 september 2005 gestart.

Naar verwachting zal het overleg leiden tot een nieuw voorstel aan de raad, die vervolgens zal besluiten over een eventuele verdere uitbreiding van gebied F. Verweerder zal - in samenwerking met bewoners - blijven zoeken naar mogelijkheden om het parkeren op een steeds effectievere manier te reguleren. Onze ervaring in andere gebieden is overigens dat er een grote tevredenheid is over het gereguleerd parkeren en dat bewoners de regulering graag willen behouden.

Ad l.

Enquêtes

In 2005 is een schriftelijke enquête gehouden, die huis-aan-huis is verspreid. De enquête is voorbereid en geanalyseerd door het gemeentelijke vakteam Onderzoek en Statistiek, waar veel onderzoekservaring aanwezig is en waar op een deskundige en onpartijdige wijze wordt gewerkt. Ieder huishouden kon door middel van het terugsturen van de enquête zijn mening ventileren over het bestaande parkeerbeleid.

Ad m. tot en met r.

Samenwerking met de werkgroep

Gereguleerd parkeren wordt in samenwerking met bewoners van een wijk ingevoerd, waarbij het uitgangspunt is dat gereguleerd parkeren daar wordt ingevoerd waar voldoende draagvlak voor deze maatregel bestaat. De mate van draagvlak is bij de in 2005 uitgevoerde evaluatie van het parkeerbeleid door middel van een huis-aan-huis verspreide enquête vastgesteld.

Naar aanleiding van de gehouden enquête heeft verweerder een uitbreidingsvoorstel met de bewoners besproken. In reactie daarop stelde één van de bewoners uit de werkgroep de differentiatie van tarieven voor: door de tarieven in gebied F te differentiëren zou de olievlékwerking worden beperkt en daarmee de overlast voor aangrenzende straten. Dit voorstel hebben wij serieus besproken en nader onderzocht. Handhaving en invoering van gereguleerd parkeren heeft echter geen zin als het handhavingsniveau niet zodanig is dat er een redelijke pakkans is bij parkeerovertrédingen. Het verlagen van het handhavingsniveau is daarom geen optie. Daarnaast is het juridisch niet mogelijk om bewoners een verschillend tarief te laten betalen voor hetzelfde product. Gebied F is immers één gebied en iedereen met een vergunning mag in het hele gebied parkeren. Het is dan juridisch ook niet mogelijk om daar verschillende tarieven voor te vragen.

De mate van uitbreiding van gebied F is naar de mening van verweerder op een verantwoorde manier - met voldoende mogelijkheden tot inspraak en medewerking - tot stand gekomen. Hetzelfde geldt voor de door de raad in het verleden bekrachtigde voorstellen tot kwaliteitsverbetering van de binnenstad, waarvan het autoluw maken één aspect is. Dat de mate van uitbreiding van gebied F op een verantwoorde manier tot stand is gekomen impliceert ook dat het democratische principe (een minderheid moet zich conformeren aan een besluit dat met medewerking van een meerderheid tot stand is gekomen) dient te worden gerespecteerd.

Bewoners van de schilgebieden worden zeker niet gedwongen in te stemmen met de invoering van gereguleerd parkeren. Zij hebben de mogelijkheid hun afweging - dat is de afweging tussen invoering van gereguleerd parkeren en een waarschijnlijke toename van parkeerdruk - door middel van deelname aan de werkgroep of deelname aan de enquête kenbaar te maken.

Overig verweer

Gesteld wordt dat verweerder opportunistisch heeft gehandeld door op het laatste moment nog (delen van) straten toe te voegen aan het uitbreidingsgebied. Dit besluit heeft verweerder genomen, omdat het - gezien de ligging van deze straten en de ontwikkelingen in het gebied - niet verantwoord wordt geacht om de bedoelde straten niet mee te nemen.

De raad heeft daarin overigens een eigen afweging kunnen maken doordat verweerder alle argumenten - voor én tegen - heeft opgenomen in het voorstel. Betrokken bewoners hebben tijdens de raadsvergadering aangegeven het met het voorstel van verweerder eens te zijn wat een belangrijke rol heeft gespeeld in de beslissing van de raad om met het voorstel van verweerder in te stemmen. Verweerder heeft overigens geen financieel belang bij het invoeren van gereguleerd parkeren.

Voor wat betreft de door reclamanten aangevoerde argumenten, dat het instellen van een parkeerverbod - in tegenstelling tot de in de onderbouwing van het verkeersbesluit opgenomen argumenten - juist een vermindering van de verkeersveiligheid en de overzichtelijkheid met zich mee brengt het volgende.

Ervaring leert dat de verkeersveiligheid in gereguleerde gebieden toeneemt doordat handhaving het foutparkeren voorkomt en zoekverkeer - bedoeld is het verkeer dat zoekt naar een parkeermogelijkheid - niet meer nodig is omdat niet-vergunninghouders niet meer in het gebied mogen parkeren. Het is naar de mening van verweerder daarom terecht dat de verhoging van verkeersveiligheid en overzichtelijkheid als één van de doelen van de maatregel is omschreven.

Het verweer inzake de bezwaren tegen de raadsbesluiten van 2 juni 2005 en 30 juni 2005 (materieel)

Verweerder ziet het bezwaar van reclamante Van den Brink-Rijken tegen het raadsbesluit van 2 juni 2005 als zijnde gericht tegen het raadsbesluit van 30 juni 2005. Dat besluit betreft de wijziging van de bijlage van de parkeerverordening, geldig voor een ruim gebied zodat sprake is van een besluit van algemene strekking. Dit raadsbesluit is bekend gemaakt in de stadskrant van 10 juli 2005, zonder vermelding dat het indienen van bezwaar mogelijk is (zie bijlage 5).

Naar de mening van verweerder betreft dit besluit van de raad algemeen verbindende voorschriften waartegen geen bezwaar mogelijk is. De hierboven genoemde argumenten beschouwt verweerder - indien nodig - ook als verweer inzake het tegen voornoemde raadsbesluiten ingediende bezwaar, aangezien dit bezwaar dezelfde argumenten bevat als het van dezelfde reclamant ingediende bezwaar tegen het verkeersbesluit.

4. Hoorzitting

Op 24 oktober 2005 heeft de hoorzitting van de Commissie plaatsgevonden, waarbij reclamanten in de gelegenheid zijn gesteld om hun bezwaren toe te lichten. Het verslag van de hoorzitting treft u als bijlage 1 bij dit advies aan.

Het horen is geschied door twee Commissieleden. Na de hoorzitting is een derde Commissielid, mevrouw W.C. Steffen-Hoogendoorn, alsnog bij de beraadslaging betrokken; zij heeft te kennen gegeven met dit advies in te stemmen.

5. Wettelijke voorschriften

- Algemene wet bestuursrecht (Awb)
- Wegenwet
- Wegenverkeerswet 1994 (hierna: WWV)
- Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (hierna: RVV 1990)

Voor de relevante bepalingen wordt u verwezen naar bijlage 2 bij dit advies.

6. Beoordeling van de ontvankelijkheid

Het verkeersbesluit van 27 juni 2005 is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht en is gepubliceerd in de Stadskrant van 3 juli 2005. De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift vangt aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, in dit geval derhalve op de dag na publicatie op 3 juli 2005.

Reclamanten hebben bij brief van 14 juli 2005, 19 juli 2005 en 1 augustus 2005 een bezwaarschrift ingediend tegen voornoemd verkeersbesluit. De bezwaarschriften zijn ingediend binnen de wettelijke termijn van zes weken. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan tot niet-ontvankelijkheid geconcludeerd zou moeten worden. De Commissie acht reclamanten dan ook ontvankelijk in hun bezwaren tegen het onderhavige verkeersbesluit.

Reclamante Van den Brink-Rijken heeft tevens een bezwaarschrift ingediend tegen de raadsbesluiten van 2 juni 2005 en 30 juni 2005. Met het besluit van 2 juni 2005 heeft de raad het voorstel 83-559316 tot uitbreiding van gebied F bekrachtigd (het vaststellen van beleid is geen besluit dat appellabel is en hoeft ook niet bekend gemaakt te worden, de bekendmaking van dit besluit is om deze reden achterwege gelaten). Met besluit van 30 juni 2005 heeft de raad - als direct gevolg van op 2 juni 2005 bekrachtigde besluit tot uitbreiding van gebied F - het voorstel 107-575789 tot wijziging van de bijlage van de parkeerverordening vastgesteld. Dit besluit is wél bekend gemaakt in de Stadskrant van 10 juli 2005.

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van dit bezwaarschrift overweegt de Commissie als volgt. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld of sprake is van een besluit in de zin van de Awb. Op grond van artikel 8:1 juncto artikel 7:1 Awb kan een belanghebbende immers alleen tegen een besluit bezwaar instellen. Artikel 1:3, lid 1 Awb definieert besluit als *“een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling”*. Vaststaat dat het raadsbesluit d.d. 2 juni 2005 een schriftelijke beslissing is van de raad. Van een publiekrechtelijke rechtshandeling is sprake als de beslissing gegrond is op, dan wel te herleiden is tot, een wettelijke bevoegdheid en de beslissing (externe) rechtsgevolgen in het leven roept. Een beslissing heeft rechtsgevolgen indien hierdoor een wijziging wordt gebracht in bestaande rechten en verplichtingen. Beoordeeld moet worden in hoeverre het raadsbesluit van 2 juni 2005 gericht is op rechtsgevolg.

Kenmerkend voor besluiten van algemene strekking waartegen bezwaar mogelijk is (zoals de aanwijzing van een gebied waar bepaalde wettelijke regels gelden of de inwerkingstelling van een algemeen rechtsregime, zoals de plaatsing van een verkeersbord) is, dat deze besluiten niet zelf een normstelling bevatten, maar dat ze zijn gebaseerd op een algemeen verbindende norm. In onderhavig geval is geen algemeen verbindende norm aanwijsbaar op grond waarvan het raadsbesluit van 2 juni 2005 genomen is. Het besluit van 2 juni 2005 is naar het oordeel van de Commissie dan ook geen besluit van algemene strekking waartegen bezwaar mogelijk is.

Met betrekking tot de bezwaren van reclamante Van den Brink-Rijken tegen het raadsbesluit van 30 juni 2005 overweegt de Commissie als volgt. Bij voornoemd raadsbesluit heeft de raad besloten de bijlage behorend bij de Parkeerverordening gemeente Delft 2003 en de Verordening Parkeerbelastingen te wijzigen. Dit betreft het aanwijzingsbesluit waarbij (o.a.) een gebied F is aangewezen waar parkeren voor belanghebbenden geldt.

Ingevolge artikel 8:2, aanhef en onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel. Tegen de parkeerverordening op zichzelf kan aldus geen bezwaar worden ingediend. Bij het aanwijzingsbesluit hebben burgemeester en wethouders ter uitvoering van het bepaalde in de Parkeerverordening gemeente Delft 2003 gebieden, zoals terreinen en weggedeelten, aangewezen waar parkeren slechts voor belanghebbenden is toegestaan. Het aanwijzingsbesluit heeft in zoverre een regelen karakter en moet dan ook worden aangemerkt als een algemeen verbindend voorschrift, dat gelet op artikel 8:2 aanhef en onder a van de Awb niet vatbaar is voor beroep en bezwaar. Het bezwaar van mevrouw Van den Brink-Rijken dient, naar het oordeel van de Commissie, voor zover gericht tegen het raadsbesluit waarbij de bijlage van de parkeerverordening is gewijzigd, niet-ontvankelijk te worden geacht. De Commissie vindt voor haar oordeel steun in de uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak raad van State 22-05-02 LJN: AE2848, 200102799/1.

7. Beoordeling van de inhoud van de bezwaarschriften

Met betrekking tot de bezwaren van reclamanten tegen het verkeersbesluit van 27 juni 2005 overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt voorop dat verweerders bij het nemen van een verkeersbesluit een ruime beoordelingsmarge toekomt. Het is aan verweerders om alle verschillende bij het nemen van een dergelijk besluit betrokken belangen tegen elkaar af te wegen. De Commissie zal in het onderstaande beoordelen of het onderhavige verkeersbesluit niet strijdig is met wettelijke voorschriften, dan wel dat sprake is van zodanige onevenwichtigheid in de afweging van de betrokken belangen, dat het bestuursorgaan niet in redelijkheid tot dat besluit heeft kunnen komen.

Naar aanleiding van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht overweegt de Commissie als volgt. Gebleken is dat reclamanten niet woonachtig zijn in het gebied dat onder het regime van gereguleerd parkeren valt, maar in aan dit gebied grenzende straten.

Als gevolg van het onderhavige besluit ondervinden reclamanten onder andere een verhoogde parkeerdruk in de straten waar zij woonachtig zijn. Volgens reclamanten was voornoemd gevolg voorstelbaar en is er van de kant van verweerder aan dit aspect geen aandacht geschonken bij de belangenafweging voorafgaand aan het nemen van het onderhavige besluit.

Namens verweerders is in het verweerschrift uitgelegd dat gereguleerd parkeren wordt ingevoerd in een wijk om parkeerders met een bestemming buiten de wijk te weren. Het is inderdaad bekend dat invoering van gereguleerd parkeren in één gebied tot gevolg kan hebben dat parkeerders met een bestemming buiten de wijk uitwijken naar gebieden waar het nog mogelijk is vrij te parkeren. Dit zou als gevolg kunnen hebben dat de parkeerdruk in straten die direct grenzen aan geregeleerde gebieden kan toenemen. Dit verschijnsel, ook wel 'olievlekwerking' of 'uitlekeffect' genoemd zal naar verwachting van verweerder met de tijd afnemen.

Verweerder heeft uitgelegd dat gebleken is dat in andere gebieden het 'uitlekeffect' op den duur aanzienlijk minder wordt. Feitelijk is gebied F het enige gebied in Delft dat nog last heeft van de olieplekwerking, omdat de begrenzing van andere geregeleerde gebieden meer logisch is. Dat is ook de reden dat de raad in juni 2005 heeft besloten nog in 2005 – in overleg met belanghebbende bewoners – na te gaan om ook voor gebied F een meer logische gebiedsafbakening kan worden vastgesteld.

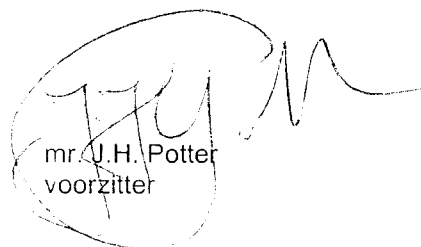
Tijdens de hoorzitting heeft de Commissie ervan kennis genomen dat verweerder tevens heeft bekeken in hoeverre het mogelijk was een groter gebied te betrekken bij de uitbreiding van het regime van gereguleerd parkeren in gebied F, maar om haar moverende redenen gekozen heeft voor een kleiner gebied. Het door verweerder gehanteerde uitgangspunt hierbij is niet ter beoordeling van de Commissie. Gelet op het voorgaande komt het de Commissie voor dat verweerder, anders dan door reclamanten gesteld, wel degelijk rekening heeft gehouden met voornoemd voorzienbaar gevolg van het bestreden besluit en heeft getracht op een zorgvuldige wijze tot een besluit in deze te komen.

Het bestreden verkeersbesluit betreft enkel de uitvoering van het door de raad vastgestelde parkeerbeleid, dat naar de mening van de Commissie tot stand is gekomen na grondig verricht onderzoek, in samenwerking met bewoners van de wijk en de aan de wijk aangrenzende gebieden en na zorgvuldige afweging van belangen.

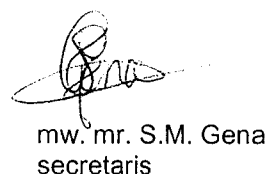
8. Advies

De Commissie adviseert u:

- de bezwaren van reclamanten, gericht tegen het verkeersbesluit van 27 juni 2005 ongegrond te verklaren en het bestreden verkeersbesluit te handhaven
- de bezwaren van reclamante Van den Brink-Rijken, zowel gericht tegen het raadsbesluit d.d. 2 juni 2005 als tegen het raadsbesluit d.d. 30 juni 2005, niet-ontvankelijk te verklaren.

mr. J.H. Potter
voorzitter

mw. mr. S.M. Gena
secretaris

Bijlage 1: verslag van de hoorzitting

Verslag van de hoorzitting op 24 oktober 2005 van de Adviescommissie voor bezwaarschriften, Kamer I, inzake het bezwaarschriften nummers I05-432/I05-435/I05-450/I05-451 van respectievelijk G.A.M. Schreurs, J. Kaaijk en P. van den Brink-Rijken

Aanwezig

Commissieleden: de heer mr. J.H. Potter (voorzitter), de heer mr. J. van den Bergh (lid)
Secretariaat: mevrouw mr. S.M. Gena
Namens B & W: mevrouw A. van der Elst, de heer mr. A. van den Bergh en de heer E. Bavelaar
Reclamanten: mevrouw P. van den Brink-Rijken, mevrouw J. Kaaijk, de heer G. Schreurs
Toehoorder: de heer R. Kiel

De heer Potter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom. Hij geeft aan dat het derde lid, mevrouw Steffen-Hoogendoorn vanavond verhinderd is. Het horen zal daarom door twee leden geschieden; bij de beraadslaging wordt het derde lid betrokken. Hij legt de verdere procedure uit en deelt mee dat de ontvankelijkheid van het bezwaarschrift tegen het raadsbesluit een aandachtspunt is.

Mevrouw Van den Brink-Rijken krijgt allereerst het woord. Zij overhandigt een toelichting op het bezwaarschrift. Dit stuk is als bijlage bij het verslag is gevoegd en maakt hiervan integraal deel uit. Het is voor haar niet duidelijk waarom verweerder van mening is dat haar bezwaarschrift tegen de raadsbesluiten van 2 juni 2005 en 30 juni 2005 niet appellabel zou zijn en verzoekt de Commissie om in het advies daarop in te gaan. Verder is zij van mening dat de vraagstelling in de enquête heel sturend was.

Mevrouw Kaaijk krijgt vervolgens het woord. Zij deelt mee dat zij woonachtig is aan de Van Speykstraat, die direct grenst aan gebied F. De gevolgen van het verkeersbesluit waren voorspelbaar. Zij benadrukt dat de sfeer in de buurt er behoorlijk op achteruit is gegaan. Zij overhandigt een toelichting op haar bezwaarschrift die als bijlage bij het verslag is gevoegd en hiervan integraal deel uitmaakt.

De heer Schreurs overhandigt tevens een toelichting op zijn bezwaarschrift die als bijlage bij het verslag is gevoegd en daar integraal deel van uitmaakt. Hij deelt mee dat er momenteel gesprekken gevoerd worden tussen bewoners van gebied F en bewoners van de daaraan grenzende gebieden. Verweerder neemt in het verweerschrift ten onrecht een voorschot op de uitkomst van voornoemd overleg.

Mevrouw Van der Elst krijgt vervolgens het woord. Zij geeft toe dat de dames Van den Brink en Kaaijk niet zijn uitgenodigd voor het overleg inzake het raadsbesluit. Alleen leden van de werkgroep en degenen die daartoe zelf het initiatief hadden genomen hebben een uitnodigingsbrief ontvangen. Omdat de dames Van den Brink en Kaaijk niet behoorden tot voornoemde groepen, zijn zij daar niet actief over benaderd.

Verder benadrukt zij dat verweerder juist van mening is dat in ieder geval het bezwaarschrift voor zover gericht tegen het raadsbesluit van in ieder geval het bezwaarschrift tegen het raadsbesluit ontvankelijk is. In de enquête is het onderwerp 'vergunning parkeren' overgeslagen, omdat verweerder uit ervaring wijzer is geworden. Verweerder heeft veel klachten over de uitgevoerde enquête ontvangen. Verweerder heeft daarin de aanleiding gezien de opzet van de enquête opnieuw te bekijken.

De heer A. van den Bergh merkt op dat ook de optie om een "light-vergunning" in te voeren bekeken is. Vanuit het oogpunt van handhaving was het voor verweerder niet zo handig daarvoor te kiezen. Wat het bezwaarschrift tegen het raadsbesluit betreft merkt hij op dat het soort besluit van belang is. Het bezwaar wordt geacht niet tegen de verordening te zijn gericht, maar tegen het aanwijzingsbesluit met bijlage en is dan wel een ontvankelijk bezwaar. De bezwaren zijn voornamelijk gericht tegen de uitbreiding van het gebied waarvoor vergunning parkeren is ingesteld. Hij benadrukt dat bij het nemen van een verkeersbesluit vooral het algemeen belang een rol speelt.

De heer J. van den Bergh vraagt of de 'Werkgroep parkeren' een formele status heeft. Verder vraagt hij of, voor zover het verkeersbesluit is gebaseerd op de enquête, deze nog als basis daartoe kan dienen.

Mevrouw Van der Elst antwoordt negatief. Het is een klankbordgroep en draagt geen verantwoordelijkheid voor de hele buurt. Er zijn enkele bijeenkomsten geweest met de werkgroep waarin de enquête besproken is. In het uiteindelijke raadsbesluit is het als bijlage meegenomen. Ook tijdens de bijeenkomsten met de werkgroep is door verweerder niet toegezegd dat de uitkomst van de enquête doorslaggevend zou zijn. In een nieuwsbrief is de uitkomst van de enquête bekendgemaakt.

De heer Potter vraagt wat het effect is van de invoering.

Mevrouw Van der Elst deelt mee dat in de straten waar het vergunning parkeren is ingevoerd er voldoende parkeerruimte is. In de Van Speykstraat is de parkeerdruk toegenomen. De reactie van de mensen in de omliggende gebieden was voorspelbaar.

De heer Potter vraagt of gezegd kan worden dat het effect van de opening van de Zuidpoortgarage is, dat buurtbewoners er makkelijker in parkeren.

Mevrouw Van der Elst antwoordt dat het bezettingspercentage hoger is dan verwacht. Onduidelijk is echter hoeveel auto's uit de wijk er staan. Tijdens de ingestelde bloktijden is parkeren in de Zuidpoortgarage goedkoper.

De heer Potter vraagt hoeveel parkeerkaarten er per huishouden verstrekt kunnen worden.

Mevrouw Van der Elst antwoordt dat er meerdere parkeerkaarten verstrekt kunnen worden wanneer er meerdere volwassenen met een auto op een adres woonachtig zijn. Verweerder heeft de indruk dat het meer de auto's zijn die niet zo vaak gebruikt worden die buiten het gebied waarin vergunning parkeren is ingevoerd worden geparkeerd.

De heer Potter vraagt wat in deze kwestie ideaal zou zijn geweest.

Mevrouw Van der Elst deelt mee dat zou zijn de Maerten Trompstraat en de Piet Heinstraat er niet bij te betrekken, of anders het gebied onder de Rotterdamseweg er ook bij te betrekken.

De heer Potter merkt op dat het gebied waarin de indieners van de bezwaarschriften woonachtig zijn er misschien ook baat bij zouden kunnen hebben als in dat gebied ook gereguleerd parkeren zou worden ingevoerd.

De heer Schreurs deelt mee dat het dan erop neer zou komen dat zij dan zouden moeten betalen voor een situatie die voor zo een besluit gratis was.

De heer Potter vraagt hoe groot het draagvlak is van het besluit.

De heer Bavelaar deelt mee dat de straten die zijn toegevoegd daar positief over zijn. De grensgebieden zijn daar wat minder positief over.

De heer Schreurs merkt in tweede termijn op dat slechts een klein percentage van de geparkeerde auto's in de straat komen uit een ander gebied dan waarmee het gereguleerd parkeren is uitgebreid. Het probleem mag niet gebagatelliseerd worden.

De heer Potter constateert dat de Commissie voldoende is geïnformeerd. Hij bedankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit de zitting.

(einde verslag)

Notitie voor de hoorzitting van de adviescommissie voor bezwaarschriften op 24 oktober 2005.

Uit de brief van 26 augustus jl. van uw commissie, heb ik begrepen, dat er een overleg zou plaatsvinden met de bewoners. Dit om te komen tot een oplossing. Een uitnodiging van de gemeente heb ik niet gekregen. Ook weet ik niet van de uitkomsten van dit overleg. Dit komt mij nogal vreemd voor.

Kernpunten van mijn pleidooi zijn:

1. Formeel: de commissie wordt gevraagd om uitsluitsel te geven over de ontvankelijkheid van het bezwaarschrift tegen het raadsbesluit
2. Materieel: a) De vraagstelling in de enquête was zodanig dat niet iedereen werd gehoord. De belangen van de bewoners zijn niet goed meegenomen b) Het parkeerprobleem is niet opgelost, maar verschoven. Hierdoor kan ik moeilijk parkeren, maar nog erger is dat de sfeer in de wijk is verslechterd. Ook de verkeerssituatie is verslechterd.

Ad 1. Terzake van dit punt wil ik erop wijzen dat de gemeente in haar verweerschrift in een eerdere bezwarenprocedure, bij uw commissie bekend als beroepsprocedure 05/2114 BESLU BB van 26 maart 2005, ingediend door mevrouw N. De Fouw en anderen. De gemeente stelt daar op pagina 6/9 :

"Het college is van mening dat ter motivering van een besluit verwezen kan worden naar de inhoud van een (ander) besluit waarbij belanghebbenden hun inbreng hebben kunnen doen laten gelden en welk besluit inmiddels in rechte onaantastbaar is geworden. Hetzelfde doet zich in casu voor, nu de gemeenteraad een beleidsnota (nota 407239, gereguleerd parkeren gebied F) heeft vastgesteld welke is uitgemond in een appellabel gemeenteraadsbesluit. Dit besluit is genomen in de raadsvergadering van 25 maart 2004 en bekend gemaakt in de stadskrant van 28 maart 2004. Tegen dit besluit zijn geen (tijdige) bezwaren ingekomen zodat het college van mening is dat dit besluit inmiddels in rechte onaantastbaar is geworden (formele rechtskracht)".

Genoemd raadsbesluit van 25 maart (Stuk 47 II, 407239 -) is volgens mij van gelijke aard als het raadsbesluit van 2 juni 2005 (Stuk 83 II, 559316 – besluit om gebied F uit te breiden) waarvan verweerder nu stelt dat het niet appellabel is en niet bekend gemaakt hoeft te worden. Het college wil mijn bezwaar zien als zijnde gericht tegen het raadsbesluit van 30 juni 2005 (Stuk 107, 575789 - besluit om nota 559316 in een tweetal verordeningen te verwerken). En concludeert: niet ontvankelijk. Ik kan dit niet volgen. Aan uw commissie de

vraag, welke van de twee raadsbesluiten dan wel appellabel is. Uw commissie wordt dan verzocht om het bezwaar te zien als zijnde gericht tegen dat raadsbesluit.

Ad 2 onder a)

De gemeente stelt in haar verweer dat de bewoners in een enquête hun wil kenbaar konden maken en dat de besluitvorming is gebaseerd op uitkomsten van de enquête.

Dit geldt alleen niet voor die delen van de wijk waar tot op het tijdstip van invoeren van het besluit geen problemen waren met het parkeren.

In de enquête stond, dat als je geen problemen had met parkeren (zoals bij ons gedeelte van de straat) je de vragen over het vergunning parkeren diende over te slaan. Ik heb mijn mening er dus nooit over kunnen geven.

Dan stelt de gemeente dat je ook in de werkgroep je mening kan geven. Wat ik van de werkgroep heb begrepen is dat op de essentiële punten de adviezen van de werkgroep niet zijn opgevolgd. Ik ben dan ook zeer benieuwd op welke wijze de gemeente rekening denkt te houden met de belangen en wensen van de bewoners. (Van ons gedeelte van de straat)

ad 2 onder b)

Ik was zeer verbaasd over het verkeersbesluit dat op de valreep ook nog een aantal straten en een deel van onze straat toevoegde. Ik (en met mij anderen) heb(ben) daar last van; niet alleen staan er nu auto's van mensen die in de binnenstad werken en winkelen, maar ook van mensen uit aangrenzende straten die kennelijk geen vergunning voor hun auto hebben aangeschaft.

Natuurlijk is hen niets te verwijten, wat zij doen is immers legaal, maar u zult begrijpen dat ik er niet bepaald blij mee ben. En zeker niet als dan ook nog eens de straten waar het parkeerverbod geldt, veel lege plekken tellen.

Na het rijden van een zoekrondje kan ik mijn auto op de Julianalaan in veel gevallen niet kwijt. Maar dit is wel een verslechtering in vergelijking met de situatie voor het verkeersbesluit. Bovendien ben ik er niet gelukkig mee dat ik het probleem dan weer naar de Julianalaan doorschuif. Daar zie ik de mensen uit hun raam naar buiten kijken. Ze hebben ook wel gezegd dat ik hem elders moet parkeren. Op deze manier wordt er met scheve ogen naar elkaar gekeken. Ik heb daar last van.

De gemeente stelt dat foutparkeren van de baan is en dat er meer overzicht is. Nu dit geldt dan voor die gebieden, waar het parkeerverbod geldt. Juist bij ons is het een chaos. Er wordt op de stoep geparkeerd, ook in de bocht. Dit ontnemt een goed uitzicht. Voor kleine kinderen houd ik soms mijn hart vast. Vrijdagavond jl. belde de politie bij ons aan met de vraag of de half op de weg geparkeerde auto van ons was. Deze blokkeerde de doorgang.

Deze naar later bleek oudere meneer, was wat slecht ter been en kon kennelijk geen ander plekje vinden.

Het komt mij voor dat deze wijze van bestuur te weten het straat voor straat en zelfs delen van een straat toevoegen aan het parkeerverbod, bewust beleid is.

Waarom wordt niet het hele gebied om een mening gevraagd en gelijk behandeld? Dit zou de sfeer ten goede komen. De zogenoemde olievlekwerking is toch een logisch gevolg dat men tevoren kon inschatten?

Hoorzitting dd maandag 24 oktober 2005: Bezwaarschrift tegen het verkeersbesluit van burgemeester en wethouders van 27 juni 2005 (gereguleerd parkeren gebied F).

Ik woon in de van Speykstraat. Deze straat grenst direct aan gebied F, in tegenstelling tot wat in de inleiding van het verweerschrift van de Gemeente staat.

Ik word dagelijks geconfronteerd met de gevolgen van het verkeersbesluit. In de van Speykstraat is de parkeersituatie voor de bewoners onhoudbaar geworden. Geen plek is er meer vrij en de meeste plaatsen worden ingenomen door auto's van niet-bewoners van de van Speykstraat.

Zoals te verwachten, heeft dit verkeersbesluit de parkeerproblematiek in onze wijk niet opgelost. De problemen hebben zich verplaatst. De gevolgen van dit besluit waren voor iedere burger met gezond verstand voorspelbaar. Door veel bewoners is herhaaldelijk gewezen op de consequenties van het toevoegen van enkele straten aan gebied F. Het is dan ook onbegrijpelijk waarom de Gemeente deze signalen systematisch heeft negeert. De Gemeente had de nadelige consequenties van haar beleid moeten kunnen voorzien.

Tot mijn grote verbazing moet ik constateren dat de Gemeente de totstandkoming van haar beleid probeert te rechtvaardigen met de termen inspraak, draagvlak en democratisch principe. Hier heb ik weinig van gemerkt. De Gemeente heeft zich in het verleden weinig aangetrokken van de adviezen van de werkgroep. Het zogenoemde draagvlak is met behulp van een onbetrouwbare enquête bepaald. Besturen volgens het democratisch principe houdt niet alleen in dat de meerderheid bepaalt, maar ook dat er rekening wordt gehouden met de belangen van de minderheid.

Als burger mag ik verwachten dat door de Gemeente de problemen in de wijk op een behoorlijke manier worden oplost. Ik heb echter het gevoel dat de Gemeente bezig is een stadsguerilla te voeren tegen haar eigen burgers. Telkens worden een paar straten aan het parkeergebied toegevoegd. Telkens krijgen weer andere mensen te maken met de gevolgen hiervan, die onaanvaardbaar zijn. Dit parkeerbeleid rammelt aan alle kanten en jaagt burgers tegen elkaar in het harnas.

Ik ben van mening dat de uitbreiding van gebied F niet op een verantwoorde manier tot stand is gekomen. Ik verzoek daarom met klem om dit verkeersbesluit in te trekken.

J. Kaaijk
Van Speykstraat 16
2628 RG Delft

Reactie op verweerschrift van het college van B&W inzake bezwaarschriften I05-217, I05-435, I05-450 en I05-451

Puntsgewijze opmerkingen:

Op de omslag van het verweerschrift wordt het bezwaar van ondergetekende reclamant Schreurs benoemd met kenmerk I05-432; in de aanhef van het verweerschrift wordt echter een bezwaar met kenmerk I05-217 aangehaald.

5. Dit punt is feitelijk onjuist: reclamant Kaayk woont direct grenzend aan het nieuwe vergunninggebied F, en reclamant van den Brink-Rijken woont er ongeveer 30 meter vanaf.

15. Ondergetekende reclamant Schreurs heeft deelgenomen aan genoemde werkgroep. De werkgroep was geen vertegenwoordiging van de bewoners, maar een klankbordgroep (zie werkgroepnotulen 22 maart en 19 april 2005). Bij de oprichting van de werkgroep in 2003 waren straten dichtbij de binnenstad logischerwijs nadrukkelijker vertegenwoordigd dan verder weg gelegen gedeelten van de wijk zoals Koningsvelt. De gemeente heeft de samenstelling van de werkgroep evenwel niet meer gewijzigd toen het gebied verder werd uitgebreid richting Koningsvelt. De twee andere reclamanten waren niet uitgenodigd voor het hernieuwde overleg dat is gestart op 26 september 2005. In de laatste paragraaf wordt gesteld dat het algemeen belang prevaleert. Het algemeen belang van bewoners van juist aangrenzende straten wordt echter door deze maatregel juist geschaad: toenemend sluipverkeer en afnemende veiligheid (ook voor kinderen) zijn het directe gevolg in deze straten.

16. De uitbreiding was "niet het meest ideale voorstel". Uit de werkgroepnotulen van 19 april 2005 blijkt (punt 3) dat "iedereen het eens is over de oplossing van tariefdifferentiatie" en dat er "geen reden is om de Piet Heinstraat toe te voegen" (draagvlak uit enquête van slechts 34% vóór vergunningparkeren). Het oordeel van de werkgroep is hier volledig genegeerd.

16. ad 6a-6j Hier wordt door de gemeente in haar verweer ten onrechte de indruk gewekt dat de olievlekwerking vermindert naarmate de afstand van de "vrije" parkeerplaatsen tot de bestemming van de parkeerders toeneemt. Een groot deel van de olievlekwerking berust namelijk op het fenomeen dat mensen die juist binnen het vergunninggebied wonen, geen vergunning kopen maar hun auto's in de gratis buurstraat parkeren. Dit effect is door de gemeentelijke enquête van 2005 ook aangetoond (zie mijn bezwaarschrift), en zal niet uitdempen. Op bezwaren 6g en 6h wordt in deze paragraaf in het geheel niet ingegaan.

16. ad 6k Dit verweer neemt ten onrechte een voorschot op de uitkomst van het bewonersoverleg. De werkgroep had er op aangedrongen om dit overleg te voeren vóórdat er opnieuw een aantal straten zou worden toegevoegd, waardoor bewoners van aangrenzende straten voor een fait accompli kwamen te staan. Mijn bezwaar is gericht tegen het verkeersbesluit van 27 juni 2005, met de op dát moment ter beschikking staande informatie.

16. ad 6l De hier gewekte suggestie van een zorgvuldige en deskundige enquête is onterecht (zie mijn bezwaarschrift). De werkgroep was hierin niet tevoren gekend, de enquête was sturend en bevatte fouten die een goede interpretatie onmogelijk maakten. Zelfs de wethouder heeft in de werkgroepvergadering toegegeven dat deze enquête eigenlijk een smet op het blazoen van het vakteam Onderzoek en Statistiek was. Een klacht over de enquête die door de belangenvereniging Rotterdamseweg Noord+ was ingediend bij secretaris Van den Bergh van de Gemeentelijke Ombudscommissie wacht nog op behandeling.

16. ad 6m-6r Het voorstel tot tariefdifferentiatie is niet "nader onderzocht". Er is door de gemeente simpelweg gesteld dat het "juridisch niet mogelijk" was om bewoners een verschillend tarief te laten betalen voor hetzelfde product. Het gaat echter om een *ander* product, namelijk een "light-vergunning" of "schilvergunning". Hierbij wordt rekening gehouden met het feit dat lang-parkeerders met veel minder handhaving kunnen worden geweerd dan kort-parkeerders. Gebieden in de schil, met overwegend woonfunctie en meer druk van lang-parkeerders (zoals gebied F) kunnen daardoor bediend worden met een ander soort vergunning dan gebieden met overwegend winkel-, diensten- en/of uitgaans-functie en meer druk van kort-parkeerders (zoals de binnenstad).

Dat bewoners van schilgebieden "niet worden gedwongen om in te stemmen" is onjuist, zoals blijkt uit de reactie van Piet Heinstraatbewoners ter commissieraadsvergadering. In de enquête hadden ze nog aangegeven niet voor vergunningparkeren te zijn (slechts 34% vóór), maar toen bleek dat het vergunninggebied tot vlak naast hun deur kwam, hebben ze die mening (vanuit hun optiek volkomen begrijpelijk en terecht) herzien. Niet meedoen als het vergunningparkeren zo dichtbij komt zou erg dom zijn. De uitbreiding die de gemeente toen te elfder ure nog toestond heeft geleid tot een uitermate **ON**logische gebiedsindeling (zie kaartje bijlage 7). De gemeentelijke verdediging dat het niet verantwoord werd geacht deze straat niet mee te nemen is ongemotiveerd en onbegrijpelijk.

In de laatste alinea van artikel 16 argumenteert de gemeente nogmaals dat zij terecht verhoging van verkeersveiligheid en overzichtelijkheid als één van de doelen van parkeerregulering heeft aangevoerd. Het is daarom niet te verklaren waarom zij een duidelijke *achteruitgang* van deze verkeersveiligheid en overzichtelijk wél accepteert in de juist aangrenzende straten, waaronder mijn straat.

Delft, 23 oktober 2005
Gerard Schreurs

Bijlage 2: relevante wettelijke bepalingen

Algemene wet bestuursrecht:

Artikel 1:3

1. Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.
2. Onder beschikking wordt verstaan: een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.
3. Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een belanghebbende, een besluit te nemen.
4. Onder beleidsregel wordt verstaan: een bij besluit vastgestelde algemene regel, niet zijnde een algemeen verbindend voorschrift, omtrent de afweging van belangen, de vaststelling van feiten of de uitleg van wettelijke voorschriften bij het gebruik van een bevoegdheid van een bestuursorgaan.

Artikel 7:1

1. Degene aan wie het recht is toegekend tegen een besluit beroep op een administratieve rechter in te stellen, dient alvorens beroep in te stellen tegen dat besluit bezwaar te maken, tenzij het besluit:
 - a. op bezwaar of in administratief beroep is genomen,
 - b. aan goedkeuring is onderworpen,
 - c. de goedkeuring van een ander besluit of de weigering van die goedkeuring inhoudt, of
 - d. is voorbereid met toepassing van afdeling 3.4.
2. Tegen de beslissing op het bezwaar kan beroep worden ingesteld met toepassing van de voorschriften die gelden voor het instellen van beroep tegen het besluit waartegen bezwaar is gemaakt.

Artikel 8:1

1. Een belanghebbende kan tegen een besluit beroep instellen bij de rechtbank.
2. Met een besluit wordt gelijkgesteld een andere handeling van een bestuursorgaan waarbij een ambtenaar als bedoeld in artikel 1 van de Ambtenarenwet als zodanig of een dienstplichtige als bedoeld in hoofdstuk 2 van de Kaderwet dienstplicht als zodanig, hun nagelaten betrekkingen of hun rechtverkrigenden belanghebbende zijn.
3. Met een besluit worden gelijkgesteld:
 - a. de schriftelijke beslissing, inhoudende de weigering van de goedkeuring van een besluit, inhoudende een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel of de intrekking of de vaststelling van de inwerkingtreding van een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel, en
 - b. de schriftelijke beslissing, inhoudende de weigering van de goedkeuring van een besluit ter voorbereiding van een privaatrechtelijke rechtshandeling.

Wegenverkeerswet 1994

Artikel 2

1. De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen strekken tot:
 - a. het verzekeren van de veiligheid op de weg;
 - b. het beschermen van weggebruikers en passagiers;
 - c. het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan;
 - d. het zoveel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer;
 - e. het waarborgen van een goede heffing en invordering van de mobiliteitstarieven, bedoeld in de Wet bereikbaarheid en mobiliteit.
2. De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen voorts strekken tot:
 - a. het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade alsmede de gevolgen voor het milieu, bedoeld in de Wet milieubeheer;
 - b. het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden.
3. De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen voorts strekken tot het bevorderen van een doelmatig of zuinig energiegebruik.
4. De vaststelling van regels bij ministeriële regeling ter uitvoering van het bij of krachtens deze wet bepaalde geschiedt in overeenstemming met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ministers, indien deze regels strekken tot behartiging van de belangen, bedoeld in het tweede dan wel het derde lid.

Artikel 15

1. De plaatsing of verplaatsing van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ver-

- keerstekens, en onderborden voor zover daardoor een gebod of verbod ontstaat of wordt gewijzigd, geschiedt krachtens een verkeersbesluit.
2. Maatregelen op of aan de weg tot wijziging van de inrichting van de weg of tot het aanbrengen of verwijderen van voorzieningen ter regeling van het verkeer geschieden krachtens een verkeersbesluit, indien de maatregelen leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van een weg of weggedeelte gebruik kan maken.

Artikel 18

1. Verkeersbesluiten worden genomen:
 - a. voor zover zij betreffen het verkeer op wegen onder beheer van het Rijk door Onze Minister;
 - b. voor zover zij betreffen het verkeer op wegen onder beheer van een provincie door gedeputeerde staten;
 - c. voor zover zij betreffen het verkeer op wegen onder beheer van een waterschap door het algemeen bestuur of, krachtens besluit van het algemeen bestuur, door het dagelijks bestuur;
 - d. voor zover zij betreffen het verkeer op andere wegen door de gemeenteraad of, krachtens besluit van de raad, door burgemeester en wethouders of door een door de raad ingestelde commissie.
2. Indien het beheer over een weg wordt overgedragen, blijven de verkeersbesluiten die de oorspronkelijke wegbeheerder ten aanzien van het verkeer op die weg heeft vastgesteld, van kracht totdat zij zijn vervangen.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels vastgesteld omtrent de eisen waaraan verkeersbesluiten dienen te voldoen alsmede omtrent de totstandkoming en de inwerking-treding van die besluiten.

Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (hierna: BABW)

Artikel 12

De plaatsing of verwijdering van de hierna genoemde verkeerstekens moet geschieden krachtens een verkeersbesluit:

- a. de borden die zijn opgenomen in de hoofdstukken A tot en met G van bijlage 1, behorende bij het RVV 1990, uitgezonderd de borden C22 en E9, alsmede de borden E4, E12 en E13 tenzij onder deze verkeersborden een onderbord als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onderdeel d, wordt aangebracht, dan wel toepassing wordt gegeven aan artikel 8, derde lid;
- b. de volgende verkeerstekens op het wegdek:
 - i. doorgetrokken strepen;
 - ii. de aanduiding van fietsstroken;
 - iii. de aanduiding van busstroken en busbanen;
 - iv. voetgangersoversteekplaatsen;
 - v. gele doorgetrokken strepen;
 - vi. gele onderbroken strepen;
 - vii. haaietanden.

Artikel 13

In het verkeersbesluit tot plaatsing van borden die de snelheid, het parkeren of geslotenverklaringen betreffen alsmede van bord G7 kan worden bepaald, dat de door deze borden aangeduide geboden of verboden gelden in een bepaald gebied.

Artikel 26

Van de bekendmaking van verkeersbesluiten wordt mededeling gedaan in één of meer plaatselijke dag- of weekbladen. In de mededeling worden in ieder geval de weg waarop het verkeersbesluit betrekking heeft, alsmede de te plaatsen of te verwijderen verkeerstekens dan wel de te treffen maatregelen ter regeling van het verkeer vermeld.

Artikel 27

Verkeersbesluiten als bedoeld in artikel 15, tweede lid, van de wet treden in werking met ingang van de dag, nadat een termijn van zes weken na de dag waarop het besluit is bekend gemaakt, is verstreken.

Het *gemeentelijke* parkeerbeleid is door de raad bekrachtigd en uitgewerkt in de volgende voorschriften

- Verordening voor de fiscale handhaving op het gebruik van parkeerplaatsen en de verlening van

vergunningen voor het parkeren 2003

- Verordening op de heffing en de invordering van parkeerbelastingen 2003
- Regelingen en voorschriften inzake gebruik, exploitatie en beheer van publiek toegankelijke gebouwde parkeervoorzieningen